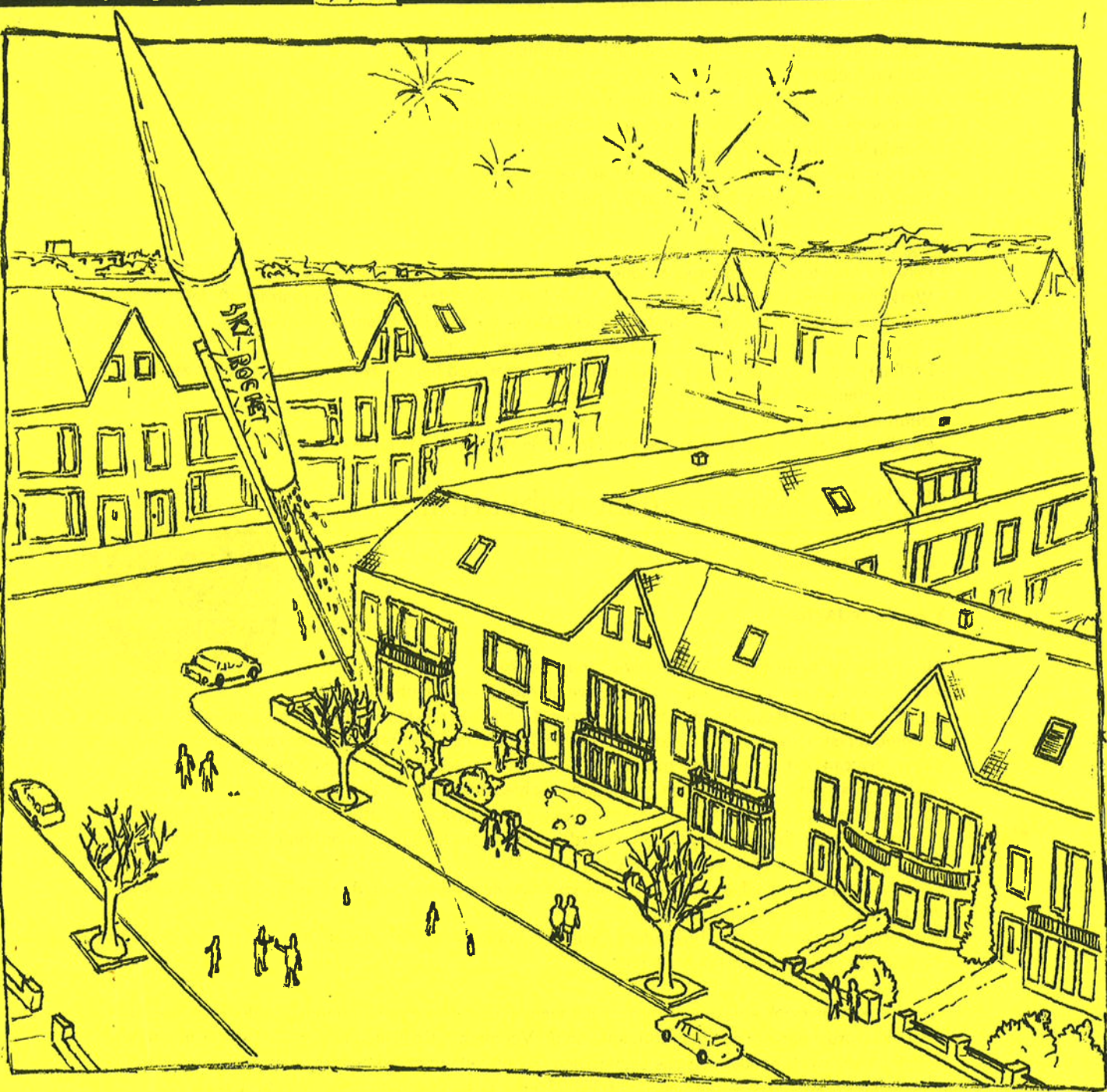

de

RAADSHEER

25e jaargang, nummer 4, december 2003 een uitgave van de vereniging raadsherenbuurt

*Oud en Nieuw
Jong en Oud*

Vereniging Raadsherenbuurt Leiden

Bestuur buurtvereniging

- Rob van Berge Henegouwen, *voorzitter*, Rijsburgerweg 109, tel. 5726100
- Hedy Bottema, *secretaris*, Van Ledenberchstraat 4, tel. 5127240
- Jan Kroes, *penningmeester*, Rijsburgerweg 103, tel. 5157478
- Marjan Lauwers, *bestuurslid*, Johan de Wittstraat 48, tel. 5155952
- Paul Kuijt, *bestuurslid*, Johan de Wittstraat 51, tel. 5144197
- Huib Kruijt, *bestuurslid*, Fagelstraat 21, tel. 5157750
- Nico van Hemert, *bestuurslid*, Rijsburgerweg 149, tel. 5120584

Redactie buurtkrant & website www.raadsherenbuurt.nl

- Mirjam Jochemsen, Fagelstraat 51, tel. 515 25 92
- Janny van Nieuwkoop, Van Oldenbarneveltstraat 28, tel. 5172176
- Els Roelofs, *redactie-adres*, Fagelstraat 28, tel. 5176545,
e-mailadres: erelofs@zonnet.nl
- Maarten Tacoma, *website*, Fagelstraat 40, tel. 5176192
- Ton Staphorst, Johan de Wittstraat 52, tel. 5170264

Contactpersonen in de buurt

- Familieberichten a.u.b. doorgeven aan Hedy Bottema, Van Ledenberchstraat 4, tel. 5127240
- Werkgroep Leidse Hout Theater: George van Eijk, *voorzitter*, Johan de Wittstraat 30, tel. 5157420
- Ver. Vrienden van de Leidse Hout: Hanneke Mooi, *secretaris*, Johan de Wittstraat 11, tel. 5652612
- Gevonden voorwerpen: Rita DeCoursey, Fagelstraat 39, tel. 5155886
- Diefstal, inbraak, ouderenhulp, informatie over onderhoud huis, verbouwen, uitwisselen gereedschap : Rob Grootenhuis, Fagelstraat 14, tel. 5154769
- Buurtarchivaris:
- Melding wateroverlast: Rogier den Uyl, Johan de Wittstraat 41, tel. 5156974

Website: www.raadsherenbuurt.nl

Oplage: 340 exemplaren

Van de redactie

Als laatste thema dit jaar *Oud en Nieuw, Jong en Oud*.

Met nieuws van het bestuur dat in het nieuwe jaar het 25-jarig jubileum van de Vereniging Raadsherenbuurt gaat vieren. Gebruiken rondom oud en nieuw komen aan bod bij de estafettepen. Dingen uit de oude doos, de speeltuin in de Vogelwijk vroeger en nu, herinneringen aan weleer van oud. Een nieuwe traditie: St. Maarten (zie ook de foto's op de website!).

Opvang voor 'jong' in de buurt en een stukje geschiedenis daarvan. Een gedicht over 'oud' en OPA. Het nieuwe en het oude deel van de buurt. Nieuwe bezorgers van de Raadsheer! Een fotoreportage over oude bomen die door jonge bomen worden vervangen. Soms is het verband met oud/nieuw/jong wellicht wat gezocht maar hopelijk vergeeft u ons dat.

Verder een onderwets lekker recept voor hutspot van de winnares van de Gouden Stamper. Lekker eten bij het Fagelstraatbuffet. En meer.

Maar ook gedenken we twee bijzondere mensen die onlangs zijn overleden: dhr. Damsteegt en de oudste bewoner van onze buurt dhr. Nagel.

En we kijken hier ook alvast vooruit naar het nieuwe jaar: Het eerste nummer van de Raadsheer in 2004 zal worden gewijd aan het jubileum van de Vereniging Raadsherenbuurt. Als u hier nog mooie verhalen over weet, houden wij ons aanbevolen. De uiterste inleverdatum is omstreeks half maart. En het hele jaar door zullen we aandacht aan het 25-jarig bestaan van de Raadsheer besteden.

Van het bestuur

Hedy Bottema

- De **hutspotmaaltijd** werd traditioneel gehouden op 3 oktober in de Fagelstraat. Het weer zat gelukkig mee en we hielden het precies droog tot en met het einde. Aan alle koks een groot compliment voor hun inzet. De gouden stamper werd dit jaar gewonnen door Dienneke Biemans.
- Op 4 november j.l is een nabeschouwing gehouden over **Werfpop**. De algemene conclusie was dat er weinig schade, overlast en klachten zijn geweest. Met de Stichting Werfpop is wel afgesproken dat zij beter zorg moeten dragen voor het opruimen van al het vuil na afloop van het concert. Zoals het er nu naar uitziet zal Werfpop volgend jaar op de tweede zondag van juli worden gehouden.
- Een nieuw buurt evenement is dit jaar in het leven geroepen en wel **Sint Maarten**. Een impressie wordt in deze Raadsheer gegeven.
- Volgend jaar -om precies te zijn op 23 januari 2004- is het **25 jaar** geleden dat de Vereniging Raadsherenbuurt is opgericht. Om dit jubileum te vieren zal op zondagmiddag 25 januari 2004 een borrel worden gegeven voor de gehele buurt in het clubgebouw van de Speeltuinvereniging Vogelwijk. U krijgt hierover nog een uitnodiging in de bus.
- Tot slot: Namens het gehele bestuur wensen wij u en uw familie fijne feestdagen toe en een gezond 2004!!

De Raadsherenbuurt: ooit Oegstgeester grondgebied!

Els Roelofs

Oegstgeest was vroeger veel groter dan in deze tijd. In het midden van de 13^e eeuw was de grens de Rijn, die stroomt langs de Aalmarkt en verder langs de Apothekersdijk. Van Leiderdorp werd Oegstgeest gescheiden door de Mare. Al vroeg heeft zich langs de Mare, zo ongeveer waar nu de Haarlemmerstraat loopt, (buiten de stadsvest, dit is nu de Rijn,) op het gebied van Oegstgeest en Leiderdorp een voorbuurtje gevormd, 'Marendorp' geheten. In 1351 is

dit bij de stad ingelijfd, dus al bij de eerste annexatie.

Aan de weg van Leiden naar Oegstgeest ter plaatse van de tegenwoordige Beestenmarkt lag een klooster Lopsen, dat in 1403 naar Leiden is overgegaan. Binnen de wallen -en dat waren de toekomstige grenzen van Leiden- is het eerst in 1611 gekomen, toen stadsuitleg plaatsvond. Niet alleen aan het grondgebied knabbelde Leiden, maar het trok ook verscheidene ingezetenen van

Maar voordat de eerste huizen werden gebouwd werden de plannen al gewijzigd. Er kwamen geen asfaltwegen maar straten met kinderhoofdjes. Wel werd het in de Johan de Wittstraat geplande rozenperk gehandhaafd (het huidige 'Rozenpleintje') en kregen de huizen voortuintjes, maar van

[illegible]

In de 70-er jaren kwam het land van Ballego vrij, waarop volgens het bestemmingsplan van 1933 door projectontwikkelaar Proper huizen werden gebouwd op de Van Beuningenlaan en het laatste stukje van de Van Oldenbarneveltstraat. De laatste woning werd in 1981 voltooid. Dit is het nieuwe deel van de buurt.

4

Estafette-column

Oud & Nieuw

“Wij” zijn Anuschka Rijnsburger en Christian Diderich. Geboren in 1973, in respectievelijk Leiderdorp en Groningen. Na onze studie aan de Hotelschool in Den Haag, zijn we in 1998 naar de binnenstad van Leiden verhuisd. Hier woonden we tot April 2002, met veel plezier. Sindsdien zijn we de trotse bewoners van ons huis aan de Houtlaan 48.

In en om ons huis “maakte oud plaats voor nieuw”. Na een kleine verbouwing en een grondige opknapbeurt zijn we sinds een aantal maanden “uit de rotzooi”. Met veel plezier kijken we terug op de afgelopen periode. Het meest opvallende tijdens de eerste maanden, aan het randje van de Raadsherenbuurt, was zonder enige twijfel het warme welkom in deze gezellige buurt. 2003 is alweer bijna voorbij, 2004 “staat voor de deur”, oud maakt plaats voor nieuw. Tijdens onze verhuizing kwamen we tussen alle spullen een 25 jaar oud boek tegen met een aardig verhaal over “Oud en Nieuw”. Gezien het thema van deze uitgave wilden wij u dit verhaal niet onthouden.

“Een toast op het nieuwe jaar”

Van oudsher bestaat er verband tussen midwinter en drinken; dit heeft zowel een feestelijk als symbolisch, een christelijk als een heidens karakter. Vrienden en burens, maar ook de mensen die langs de huizen kwamen zingen, werd een dronk aangeboden. Dampende glazen gingen van mond tot mond, als teken van vriendschap en goede wil, en om “in contact te komen met de levenslust van de natuur die in het brouwsel was gevat”. Zelfs dieren kregen bier of sterke drank in hun feestvoedsel. Het drinken op het nieuwe jaar is een algemeen gebruik geworden. Op de hele wereld worden rond middernacht de glazen gevuld en geheven om een toast uit te brengen op het komende jaar en familie en vrienden gezondheid en geluk te wensen. In ons land doen we dit tegenwoordig meer met echte champagne of tenminste met ‘sekt’. In de loop van de avond wordt in veel gezinnen traditioneel warme bisschopswijn bij de oliebolletjes geschonken. De Glühwein zoals die in delen van Duitsland en Oostenrijk op tafel komt is enigszins te vergelijken met deze bisschopswijn. Warme dranken zijn overigens zeer populair op oudejaarsavond. De oudengelse ‘wassail’-kom (Wassail stamt van het Angelsaksische ‘wes hal’ en betekend ‘wees heel’) was volgens de traditie gevuld met een mengsel van hete gekruide ‘ale’ (een biersoort) en gepofte appels, ‘lamswol’ genaamd. Elk gezin had zijn ‘wassail-bowl’. Drinken uit zo’n gezinskom was een blijk van vriendschap en hoorde bij de sfeer van de kersttijd. Men doopte ook stukjes toast in deze drank en natuurlijk brokkelde die ook wel eens af en bleven er brokjes van brood in de schaal drijven. Verondersteld wordt dat het woord ‘toosten’ afkomstig is van de stukjes toast die in de ‘lamswol’ dreven.

Bier speelt ook een grote rol bij Scandinavische feesten. De Germaanse god Odin was onder meer de god van de dronken makende dranken en het joelbier werd daarom opgedragen aan hem, aan Freya en aan Njård, goden van de vruchtbaarheid. Het geloof in de magische eigenschappen van het joelbier handhaafde zich ook in het tijdperk van het christendom. In de middeleeuwen was iedereen verplicht dit bier te laten zegenen en het te drinken. Later probeerde de clerus een eind te maken aan het gebruik bier te drinken ter ere van de Heilige Geest. Maar de Noorse boeren zijn tot in de vorige eeuw doorgegaan met deze toewijding van het kerstbier

het kerstbier of 'julesol' aan God. Nog altijd wordt er in Noorwegen en Finland thuis bier gebrouwen. Het betreft hier een lichte biersoort die 'kalja' wordt genoemd. Warme dranken doen een mens goed, juist in de koude, donkere dagen van de midwintertijd. Hoewel hier en daar nog altijd de gekruide ale gedronken wordt, gaat tegenwoordig de voorkeur toch uit naar hete punch en warme wijnen. Behalve natuurlijk in warme landen, waar deze nieuwjaarstraditie onmogelijk gehandhaafd kan worden. Daar worden behalve wijn vooral met ijs gekoelde dranken ter tafel gebracht. En natuurlijk champagne, die ook in koudere Europese landen meer en meer de traditionele warme dranken aan het verdringen is.

Tot slot een aantal links naar leuke websites m.b.t. de feestdagen.

<http://oudennieuw.startkabel.nl/>

<http://www.pinkelotje.nl/oudennieuw/>

[http://www.xs4all.nl/~rjmmilt/index.htm?http://www.xs4all.nl/~rjmmilt/menu/oud\\$039.htm^submenu.htm](http://www.xs4all.nl/~rjmmilt/index.htm?http://www.xs4all.nl/~rjmmilt/menu/oud$039.htm^submenu.htm)

<http://www.kbspirouette.nl/kinderen/hoezitdat/ouderjaars.htm>

Wij geven de pen door aan Annick Buijsen, Houtlaan 50.

Oude en nieuwe bomen aan de Johan de Wittstraat

← aug. '97: één van de zes iepen aan het Rozenpleintje

sept. '97: omzagen van de iep

begin april '03: twee nieuwe eiken

eind okt. '03: eik in herfsttooi

Nieuwe bezorgers van de Raadsheer !

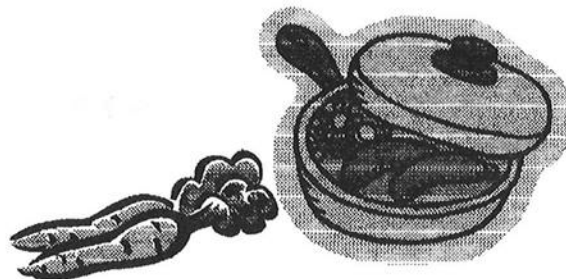
Ward van Es en Siard en Idse Kuipers uit de Fagelstraat
hebben aan de oproep gehoor gegeven, en brengen vanaf
nu de Raadsheer rond! Fantastisch!

... Een jongere garde neemt het van een iets oudere garde over....

Hutspot 2003

Dieneke Biemans-van Bennekom
Fagelstraat

Hutspot: onlosmakelijk verbonden met Leiden! Sinds 1986 wonen wij in de Fagelstraat en sindsdien koken en eten we op 3 oktober met de buurtbewoners hutspot buiten in onze straat. De lekkerste hutspot wordt bekroond met een Gouden Stamper. Natuurlijk wordt in de Raadsheer steeds verslag gedaan van deze feestelijke maaltijd en wordt gemeld wie de felbegeerde wisseltrofee gewonnen heeft. Elk jaar blijft het recept geheim. Vorige week werd mij voorzichtig gevraagd of ik mijn hutspotrecept geheim wilde houden of dat ik het voor de Raadsheer wilde prijsgeven. Mijn recept is helemaal geen geheim. Voor wie graag hutspot eet (en/of de Gouden Stamper mee naar huis wil nemen): hieronder kun je lezen hoe ik de hutspot kook.

Het belangrijkste buiten de benodigde ingrediënten is volgens mij TIJD, neem de tijd voor het vlees. Eigenlijk is het de bedoeling dat er varkensvlees gebruikt wordt bij hutspot. In de oude kookboeken leest men: 'Het vlees (=klapstuk) opzetten met het kokende water en $\pm$ 1 uur voorkoken'. Maar ik kies liever voor rundvlees met een randje vet, bijvoorbeeld sukadelappen. Gelukkig krijgen de koks elk jaar goed rundvlees van de organisatie! Je begint met het vlees in te smeren met ietsje zout en flink wat mosterd en een beetje peper. Becel in de braadpan laten smelten. Zodra de boter bruin is het vlees voorzichtig aan twee kanten dichtschroeien en aan weerskanten bruin bakken ($\pm$ 5 minuutjes). Daarna water en een scheut azijn om het af te blussen en wat laurierblaadjes toevoegen. Het geheel aan de kook brengen, dek-

sel op de pan, vuur lager zetten en het vlees zo'n drie uurtjes laten sudderen. De geur alleen al is heerlijk! Als kok moet je natuurlijk regelmatig proeven of het vlees al gaar genoeg is. Koop dus flink in. Dan de groenten; aardappelen (geen afkokers gebruiken) schillen en in vieren snijden, wortelen en uien schoonmaken en snijden. Ik gebruik altijd extra veel wortelen en iets minder uien. Water in de pan met wat zout opzetten, wortelen erin, dan de uien en bovenop de aardappelen. Beetje verse peper erover. Dit geheel ongeveer 20-25 minuten laten koken. De aardappelen zullen dan wel zacht genoeg zijn om te stampen. Alles afgieten en goed uit laten lekken anders wordt het een soort pap. Het geheel stampen en door elkaar roeren. Ik doe dat met de hand want met een (staaf)mixer vind ik het te fijn worden. (Eerlijkheid gebiedt mij te zeggen dat ik niets stamp maar dat het stampen door Jos of Marc wordt gedaan. Beiden zijn veel sterker en de eerste werkt véél schoner! Dit terzijde.) We zijn er bijna. Het vlees is gaar en de hutspot ook. Soms (in 2001 niet en in 2003 wel) doe ik er nog twee kleingesneden rookworsten door. Tenslotte kun je nog kiezen of het vlees apart gegeven wordt of door de hutspot gedaan wordt. De jus wel apart houden. Het smullen kan beginnen. Schep de hutspot op het bord en breng daaroverheen eerst een paar dessertlepeltes piccalilly aan, die je dan af en toe als een zuur element tegenkomt tijdens het eten. Dan nog het vlees en wat jus. Eventueel nog wat peper en/of zout toevoegen. Een glas witte wijn of een pilsje erbij en op naar de volgende drie oktober.

Sint Maarten

Sint Maarten was een ridder die tijdens een tocht in een barre koude winter een bedelaar zag die nauwelijks kleren aan zijn lijf had. De bedelaar vroeg hem om hulp maar de ridder had niets om hem te geven. Toen bedacht hij iets en sneed met zijn zwaard de helft van zijn mantel af, gaf deze aan de bedelaar en vervolgde zijn tocht. Die nacht droomde hij dat er een lichtende gestalte verscheen met de helft van zijn mantel om. Hij beseftte dat het Christus was aan wie hij de mantel had gegeven. Na deze gebeurtenis was geen dag meer dezelfde als voorheen. Sint Maarten kreeg bijzondere gaven waarmee hij het kwade kon bedwingen.

Liedjes uit de oude doos

Sint Maarten reed door weer en wind

2. Een oude, een oude,
Een oude man stond aan de boon;
Hij keek de ridder smekend aan:
"Och help mij, help mij uit de nood,
Ik vind hier in deze kou de dood."
3. Sint Maarten, Sint Maarten,
Sint Maarten was zeer pangedaan,
Hij bleef voor de arme bedelaar staan,
Hij trok zijn slagzwaard uit de schede
En sneed zijn mantel vlug in twee.
4. De oude, de oude,
De oude man kwam 's nachts wezrom;
Hij had de halve mantel om.
Hij sprak tot Maarten zonder secht
En zei: "Ik ben de lieve God!"

Op de wijs van 'Vader Jacob' (Ook mooi in kanon!)

Kijk mijn lichtje, kijk mijn lichtje
Zelf gemaakt, zelf gemaakt
En vanavond mag ik En vanavond mag ik
Laat op straat Laat op straat

11 november is de dag
da-at mijn lichtje
da-at mijn lichtje
11 november is de dag
da-at mijn lichtje
bra-anden mag

Namens het bestuur :
Marjan Lauwers
Johan de Wittstraat 48

Foto: Jeroen Hiemstra

En dat de lichtjes brandden, die 11de november, dat heeft de buurt wel geweten. Wanneer je voor de eerste maal iets op poten zet, blijft het altijd afwachten hoe de opkomst zal zijn. Nu, die was allesbehalve teleurstellend.

Het was alvast één van die typische novemberavonden: mistig en koud, zo'n avond waarop je de huiselijke warmte extra koestert. De perfecte scène voor het echte Sint Maarten verhaal.

Om 18.00 uur was de Johan de Wittstraat ter hoogte van het Rozenpleintje 'bezaaid' met grote en kleine kindertjes, die, elk met een mooie lampion, de kelen schraapten, stembanden opwarmden en, vooraleer aan de grote optocht te beginnen, eerst enkele liedjes over de heilige man inoefenden. Gewapend met lampionnen en plastic tas-

sen (voor de milde giften...) vertrok een in groepjes gesplitste stoet, op zoek naar de kaars voor het raam. Ook bij de thuisblijvers (die trouwens ook essentieel zijn in het gebeuren) werden er overvloedig kaarsen geplaatst. Regelmatig stond een voortuin zò vol met zangertjes dat het drummen was geblazen om tot bij de toehoorder ... en snoep ... te geraken.

Het werd een heel gezellige avond, die zeker voor herhaling vatbaar is. Alle kinderen waren enthousiast, zongen uit volle borst en ... konden ongetwijfeld nog dagen nagenieten van hun oogst.

Mocht het die avond te weinig gezegd zijn: Bedankt aan iedereen die zo gastvrij wilde zijn en een kaars heeft gebrand, bedankt voor al het lekkers, bedankt voor het enthousiasme !!!

Foto: Jeroen Hiemstra (zie ook www.raadsherenbuurt.nl voor meer foto's!)

Lichtjes in het donker

Mirjam Jochensen

Elf november: een datum die elk jaar weer door velen geassocieerd wordt met het startschot voor de aanloop naar carnaval. Dat was echter niet wat de kinderen in hun hoofd hadden op die dag. Met grote ogen ondergingen zij op de avond van de elfde van de elfde de opgewonden spanning die bij het feest van Sint Maarten hoort: in het donker op straat, en overal kleine lampion-lichtjes. Niks disco, niks K3 en niks computerspelletjes: ouderwetse liedjes klonken in alle toonaarden. Eerst even oefenen op het Rozenpleintje met de andere kinderen uit de buurt, en toen al zingend langs de deuren. Het meest gehoorde liedje was waarschijnlijk wel "Sint Maarten, Sint Maarten / de koeien hebben staarten / de meisjes hebben rokjes aan / daar komt Sint Maarten aan." Maar er waren ook andere liedjes te horen. Hele oude, en ook moderne, al dan niet in variatie op de oude. Simpele meeroep-wijsjes en mooie melodieën. Van de eerste winterse waterkou hadden de kinderen geen last: gelegitimeerd om snoepjes vragen plus het vooruitzicht van het eten van zoveel snoep maakte alles goed.

Bij zeker een derde van de huizen stond het afgesproken lichtje voor het raam. En

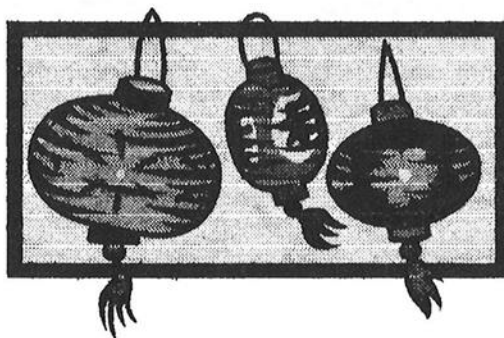

Foto: Jeroen Hiemstra (zie ook voor meer foto's www.raadsherenbuurt.nl!)

het eigenlijke aantal gastvrije buurtbewoners was nog groter. Sommige kinderen waren zo brutaal om ook bij andere huizen aan te bellen, en toen bleek dat velen niet wisten dat een lichtje het teken was dat er snoepjes achter de voordeur stonden. Deze afspraak was ook wel een beetje verstopt in de laatste regels van de aankondigingsbrief.

Het vieren van Sint Maarten is eigenlijk geen gewoonte in deze contreien. Sommige ouders in onze buurt komen echter uit een streek waar dit feest wel elk jaar gevierd wordt, en een jaar of vijf geleden dachten zij: die pret gunnen we onze eigen kinderen ook. Na een aarzelend maar enthousiast begin wordt nu de groep rondgaande kinderen elk jaar groter. Zo is ook in onze straten een sfeervolle traditie ontstaan. Met dank aan Arnoud Visser en Arnoud Weermeijer.

Volgend jaar een wedstrijdje erbij: wie maakt zelf de mooiste lampion?

Fagelstraat buffet: een gezellige avond

Minke Holleman
Fagelstraat 38

Bekende gezichten en nieuwe mensen, lekker eten en een goed glas wijn, geanimeerde gesprekken en hernieuwde kennismakingen, naametiketten en gastvrij openstaande deuren, straathistorie en burenpraat: zie hier de ingrediënten van het eerste Fagelstraatbuffet op zaterdag 22 november j.l.

Nadat eerder twee Raadsherenbuurtbuffetten waren georganiseerd (de eerste een succes, de tweede wegens gebrek aan belangstelling niet doorgegaan), leek het Rianne Boonstra en ondergetekende een leuk idee om een buffet in onze eigen Fagelstraat te organiseren. Leuk om zo nieuwe mensen te leren kennen die onlangs in de straat zijn komen wonen, om oude banden aan te halen, of om eens nader kennis te maken met straatgenoten die je al jaren vriendelijk groet, maar van wie je niet méér weet dan dat ze trouw leuke honden uitlaten of kanoën als hobby hebben.

De buurt-evenementen zijn altijd erg gezellig – het idee voor dit buffet werd geboren tijdens de zomerbarbecue – maar daar praat je toch vaak met al bekenden, en spreek je nieuwkomers of onbekenden wat minder makkelijk aan.

Van de 52 huizen in de Fagelstraat deden er 16 mee, een mooie score. Uit die 16 huizen deden 25 mensen mee: de jongste deelnemer was 2 (zij haalde alleen de borrel en was verder via de babyfoon aanwezig...), de oudste kon nog verhalen uit de

oorlog vertellen (nee, niet de Tachtigjarige, maar WOII).

Op één adres werd een uurtje geborrel, iedereen kreeg een naametiket en de locaties voor de dineronderdelen van de avond werden uitgereikt. Daarna werd in groepjes van circa acht in drie verschillende huizen genoten van een voorgerecht, variërend van soep tot antipasti. Om een uur of zeven moest iedereen verkassen: in drie weer andere huizen werd in weer andere groepjes een hoofdgerecht geserveerd, variërend van vegetarisch tot lamsbout. Om half negen verzamelde iedereen weer op één adres, voor koffie met allerlei lekkers: zelfgebakken taarten en bonbons, likeurtje erbij.

Een groot succes: er werden veel straat- en buurtverhalen uitgewisseld, over architecten en verbouwingen, 'zwembaden' in de achtertuin en tuinophogingen, huizenprijzen en paneeldeuren. Maar ook ving ik die avond gesprekken op over klassieke muziek, Harry Potter deel 5, loopbaanadviezen en internetsites, honden en katten, kinderen en ouders, dikke Audi's en gedroomde parkeergarages onder de straat, recepten en forenzen naar Groningen.

Kortom: we hebben elkaar weer wat beter leren kennen en een gezellige avond gehad. En we gaan zeker weer eens zo'n Fagelstraatbuffet organiseren! Ook voor andere straten in onze buurt een aanrader!

Sinterklaas

Bij het ter perse gaan van deze Raadsheer was er nog niets bekend over een bezoek van Sinterklaas aan deze buurt. Daarom op een andere manier aandacht aan de aanwezigheid van de Sint.

Een oud verhaal.

Frits Booy (van de website www.sinterklaas.nl)

Ook over de heilige Nicolaas zijn legenden verteld en opgeschreven. De bekendste zijn de verhalen over de vele keren dat Sint Nicolaas het leven van schepelingen redde door de storm waarin ze verkeerden, te kalmeren. En het verhaal waarin hij drie jongelingen weer tot leven brengt, die door een misdadige herbergier gedood en ingezouten waren. Bijna onbekend zijn enkele andere legenden waarin Sint Nicolaas de hoofdrol speelt, bijvoorbeeld:

Een wonderbaarlijke baby:

Sint Nicolaas begint zijn leven al met een klein wonder. Als hij na zijn geboorte wordt gebaad, gaat hij in zijn badje rechtop staan! Dat lukt natuurlijk geen enkel pasgeboren kind. Ook wordt van hem verteld, dat hij twee dagen per week de moederborst weigerde: al een vroege neiging tot vasten, die bij andere heiligen pas op latere leeftijd bekend is. Dit waren natuurlijk duidelijke tekenen, dat er een zeer bijzonder kind was geboren!

De boom van Diana:

In de eerste eeuwen van onze jaartelling geloofden velen nog aan heidense goden

en demonen. Zo werd de demon Diana vereerd onder een boom. Sint Nicolaas wees deze verering af en liet de boom omhakken. Dat nam Diana natuurlijk niet. Ze vermomde zich als non en kwam met gevaarlijke explosieve olie naar de kerk van Nicolaas. Maar deze greep op tijd in en liet als bewijs de olie op zee uitgieten, waardoor het water lang en met hoge vlammen brandde. Ook zijn er enkele legenden waarin wordt verteld, dat Sint Nicolaas zich razendsnel door de lucht verplaatste om mensen in levensgevaar te redden. Dit lijkt natuurlijk erg veel op de wijze waarop hij zich met zijn schimmel 's nachts over de daken door heel Nederland verplaatst om alle kinderen lekkers en cadeautjes te brengen!

Bronnen:

M. Ebon: Saint Nicholas - life en legend, New York 1975

R. van der Linden e.a.: Leven en legenden van Sinterklaas in Vlaanderen, Sint-Niklaas 1977

De familie Heringa aan het woord

Een interview met verhalen van weleer van oudere buurtbewoners.

Ton Staphorst

Aan de Van Slingelandtlaan nr. 10 wonen de heer en mevrouw Heringa. Sinds 1949 bewonen zij dit prachtige pand met uitzicht op de Leidse Hout.

De heer Heringa had vroeger een fabriek in garen en dekens, gevestigd op de hoek van het Rapenburg en de Kaiserstraat, mevrouw Heringa komt uit Indië.

De Heringa's hebben in de ruim 50 jaar de nodige veranderingen meegemaakt in de Raadsherenbuurt. Uit hun eerste jaren kennen zij vrijwel niemand meer; velen zijn overleden of verhuisd. Van de huidige bewoners kennen zij ook weinigen. Een goede bekende is de heer Francken, die het langst in de buurt woont. Mevrouw Heringa merkt op dat velen uit de buurt hen wel kennen; wie komt immers niet op weg naar Oegstgeest langs hun huis?

Ondanks de weinige persoonlijke contacten zijn de Heringa's toch goed op de hoogte van het wel en wee in de Raadsherenbuurt. Dat komt met name door de Raadsheer, die van voor tot achter wordt uitgespeld.

Een groot deel van de huidige Van Slingelandtlaan bestond tot vlak na de Tweede Wereldoorlog nog uit grasland. De heer Heringa kocht samen met zijn schoonvader een perceel grond. Beiden maakten een ontwerp van een woning, op nummer 10 voor een huis, geschikt voor een gezin, en op nummer 11 voor een bungalow voor een echtpaar zonder kinderen. De heer Heringa vertelt dat het bouwen van een woning niet gemakkelijk was. Vlak na de oorlog en met een enorme woningnood mocht een nieuw te bouwen woning voor een gezin niet al te groot zijn. Hij kreeg vergunning om een woning neer te zetten van maximaal 500 kuub, en een garage.

Later is de schuur verbouwd tot eetkamer. En om het huis te mogen bewonen had je een woonvergunning nodig. Uiteindelijk kwam de vergunning, maar daar is nog wel het nodige overleg met de gemeente aan vooraf gegaan. Kennelijk bleek de persoonlijke opvatting van een ambtenaar doorslaggevend te zijn.

De Raadsherenbuurt zag er in de vijftiger jaren heel anders uit. De Van Slingelandtlaan was nog geen doorgaande weg, het huis op nummer 8 had een veel grotere tuin; de panden op de nummers 7 en 6 verzezen zo'n 40 jaar geleden. Hoewel grote gezinnen niet gangbaar waren, waren er toch enkele gezinnen met veel kinderen. Zo herinneren de Heringa's zich nog de familie Diepstraten uit de Johan de Wittstraat, waar de ouders met 10 kinderen woonden, allemaal jongens en een meisje. Aan winkels was geen gebrek, op elke straathoek was een winkel voor de dagelijkse behoeften: een bakkerij, een levensmiddelenzaak, een drogisterij. Voor de groenten ging je naar de overkant van de Rijnsburgerweg. En vroeger kwamen ook leveranciers aan huis. Bekend was Coba, de visvrouw die vanuit Katwijk haar verse vis ventte. En natuurlijk kwamen bakker en melkboer aan de deur. Ook voor bloemen en ijs hoefde je je huis niet uit. Helaas, als je wat ouder bent en niet meer zo mobiel, is het een gemis om niet meer alles aan de deur te kunnen kopen. Gelukkig hebben de Heringa's een aardige groentenboer die naast groenten en fruit ook brood en vlees aan huis bezorgt. De heer Spoor was met zijn sigarenzaak annex postagentschap de winkelier die als laatste zijn nering opdoekte.

Kerstmis werd uitgebreid gevierd. Een kerstboom sierde het huis op, er werden kerstliederen gezongen en natuurlijk werd Kerstmis ook in de kerk gevierd. De Heringa's ontvingen met Kerst vaak twee tantes uit Amsterdam. Behalve voor de gezelligheid kwamen zij ook voor een serie bridgepartijen. De tantes overnachtten in het huis van de schoonouders. De zoon des huizes, die inmiddels bij zijn ouders op bezoek is, herinnert zich nog dat de tantes 's avonds, moe van het bridgen, met een kruik onder de arm naar hun logeeraadres gingen. Het kan niet missen, de kinderen Heringa haalden met hun grappen de tantes over de hekel; de krachtterm "ongare apen" heeft een diepe indruk achter gelaten.

Mevrouw Heringa maakte altijd een fraaie kerstkrans voor aan de voordeur. Helaas is deze herhaaldelijk van de deur verdwenen. Oud en Nieuw werd vooral binnen gevierd. Maar natuurlijk werd er ook veel vuurwerk afgestoken en was verbranding van kerstbomen een heel ritueel.

Over vandalisme en andere criminaliteit kunnen de heer en mevrouw Heringa meepraten. Verschillende malen zijn ruiten ingegooid en lege statiegeldflessen uit de tuin gestolen. Enkele malen is er ingebroken of konden pogingen worden verijdeld. De merkwaardigste gebeurtenis was toen

een man, op klaarlichte dag, in de keuken stond en toen hij door mevrouw Heringa werd betrapt, als excuus aan-

voerde dat hij zijn hond kwijt was en ervan overtuigd was dat deze zich in de keukenkast had verstopt. Behalve kattenkwaad kwam ook zware criminaliteit voor. Zo zijn verschillende mensen in de Leidse Hout om het leven gebracht. En het post-agentschap van de heer Spoor is een aantal malen overvallen; de laatste keer dat dit gebeurde heeft de heer Spoor de dader kunnen overmeesteren en overgedragen aan de politie.

Tot 30 jaar geleden waren er geen medische voorzieningen in de buurt. Het Diaconessenhuis was nog gevestigd aan de Witte Singel. Het terrein aan de Houtlaan was nog weiland. Mevrouw Heringa was destijds lid van de linnencommissie, een onderdeel van de diaconie. De commissie bestond uit een aantal contribuanten en werd voorgezeten door zuster Edema. Uit contributie werden, al naar gelang de behoeften, dekens en beddengoed aangeschaft. Mevrouw Heringa herinnert zich nog dat er ook eens kleedjes werden gekocht voor op de dienbladen van de eersteklas patienten.

Als het gesprek komt op een gezondheidscentrum in de Raadsherenbuurt, geven de Heringa's aan daaraan behoefte te hebben. Weliswaar komt de huisarts thuis op consult en verleent een particuliere verzorgingsinstantie de heer Heringa zorg op maat, toch kan een centrum vooral voor de oudere buurtbewoners een uitkomst zijn. Voorwaarde is wel dat de geboden zorg aansluit op het behoeftenpatroon van de afnemers en niet andersom, dat je als hulpbehoevende moet afwachten, wanneer een dienstverlener zijn diensten kan aanbieden.

Namens de Raadsheer wens ik de heer en mevrouw Heringa nog een lang verblijf in de Raadsherenbuurt toe.

Herrie in de achtertuin

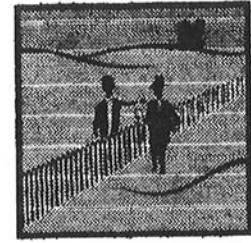
Emily Groenewegen-Gülcher
Rijnburgerweg 151

Het is heerlijk wonen aan de Rijnsburgerweg: weliswaar een drukke straat voor het huis, maar een ruim huis met erachter een diepe achtertuin, waar je de vogels nog kan horen zingen.

Vroeger (ik word oud !) liepen wij zo het landje van Ballego op, een wildernis waar onze kinderen fantastisch veel speelruimte hadden. Helaas ging dit paradijs ten onder aan de huizenbouw. Wat er met een mens gebeurt als zoiets moois in de buurt hem afgepakt wordt, daar gaat dit stukje over. Nooit zal ik die donkere dag na kerst vergeten, dat wij wakker schrokken van het geluid van razende draglines die "ons" landje egaliseerden ! Weg groen, weg ruimte achter ons huis. Er kwam een hoog hek, een zandvlakte en al gauw een bouwput. De doorgang naar de buurt achter ons leek voorgoed afgesloten.

Van te voren wisten we dat er gebouwd zou gaan worden. Eerst was er al vanuit de buurt strijd geleverd voor het behoud van de beukenhaag. Die mocht niet gekapt worden en is nu uitgegroeid tot een beukenbosje (prachtig gekleurd op dit moment).

Door het opvragen van de bouwtekeningen kwamen we erachter dat het bouwbedrijf er vanuit ging dat de toekomstige bewoners voor hun achteruitgang gebruik zouden maken van ons overpad. Terwijl wij tot die tijd onze medebewoners op de Rijnburgerweg nauwelijks kenden, verzetten wij ons als bewonersgroepje met succes tegen deze annexatie met handtekeningenacties en een gezamenlijke brief. Proper moest zijn

plannen bijstellen: van de nieuwe tuinen ging een meter af voor een eigen overpad. Een klein beetje meer afstand dus.

Zo'n bouwproject duurt een tijd (was het anderhalf jaar?), maar dan staan de huizen er en komen de nieuwe bewoners. Op het stukje grond tussen de oude Van Oldenbarneveltstraat en ons achterpad lag nu het zogenoemde garagepleintje. Dat was eigendom van de nieuwe achterburen, maar hoe zat het nu met het recht van overpad? Voor de ouders uit de Vogelwijk die hun kinderen in onze buurt naar school brachten was dat geen punt. Zij gingen er gewoon overheen. Ook de buurtbewoners die vanuit de Fagelstraat naar de bus liepen gebruikten het garagepleintje als de kortste weg in aansluiting op ons achterpad.

Toch hebben een paar nieuwe bewoners geprobeerd te verhinderen dat wij, hun directe achterburen gebruik maakten van dat garagepleintje. Dan werd ik weer staande gehouden door een boze achterbuurman die me op hoge toonde vermaande dat ik het recht niet had hier te lopen of te fietsen. Ik trok me er nooit iets van aan, want hij gebruikte immers ook ons overpad om bij de bushalte te komen?

Dit conflict is vanzelf geluwd. De gang tussen de huizen op de Rijnsburgerweg en over het garagepleintje wordt nu door alle buurtgenoten gebruikt.

Maar het heeft in die beginjaren dat die nieuwe huizen gebouwd waren wel behoorlijk de relatie tussen oud en nieuw verstoord!

Gedicht

Wil Ballego, Rijnsburgerweg 133

Generaties

Grootouders in hun trage bestaan,
Schuifelen altijd erachteraan.
Angst voor het heden,
Hang naar het verleden,
Bereid om te luist'ren, maar niet tot verstaan.

Grootouders blijven het liedje zingen
Van vroeger, in eigen herinneringen.
Repeterend verhaal,
Voorbij allemaal.
Maar het worden wel levende dingen.

Grootouders vormen zodoende de brug
Van vroeger naar nu en ook weer terug.
Over 't tijdenloos water.
Bagage voor later,
Als een kostbare last op de rug.

Waar oud en jong elkaar ontmoeten
In een woordenloos begroeten
Van de uitgestoken hand,
Kun je in elkaar geloven;
Bouw je bruggen over kloven
En bereikt de overkant.

OPA

“Iedere eerste dinsdag van iedere maand, ...”. En dan woensdag in de loop van de dag wordt opgehaald...

De verwachte data voor de Oud-Papier-Aktie zijn:

dinsdag 6 januari 2004

“ **3 februari**

“ **2 maart**

“ **6 april**

En dan wordt van *oud* papier *nieuw* gemaakt!

Doen vogels ook aan Oud en Nieuw ?

Janny van Nieuwkoop

Met wat kunst- en vliegwerk (what's in a name?) kunnen de circa 40 belangstellenden op zondag 23 november allemaal zitten in de knusse ruimte van Het Koetshuis in de Leidse Hout om te luisteren naar de verhalen van bewoner en expert Frits van der Sluis, en te kijken naar zijn dia's over vogeltrek en het vangen en vervolgens ringen van vogels. Over die trek willen wij het even met U hebben.

Hoeveel vogels gaan er eigenlijk zichtbaar in de herfst over ons land ergens anders naar toe? We mogen er een paar duizend naast zitten, maar niemand komt in de buurt van het juiste aantal: honderd miljoen!

Het weggaan wordt ingegeven door de wetenschap van de soort, dat overwinteren hier wellicht meer risico's meebrengt dan vertrekken naar elders. Maar daar staat tegenover, dat de nieuwe woonplaats onbekend is en daarmee de voedselvoorziening. Daardoor en natuurlijk ook door de inspanningen en omstandigheden van de vliegreis sterven veel vogels in of onderweg van en naar vreemde landen. En hoeveel komen er dus in het voorjaar terug? Ongeveer 30% minder dan er weggingen. En die beginnen hun leven opnieuw in ons land, in onze Leidse Hout, in onze achtertuin. Dacht U, dat spreeuwen standvogels zijn, omdat ze zomer en winter zitten te kwekken? Fout! Onze zomerspreeuwen vertrekken in de herfst naar Engeland (niemand weet waarom juist daar naartoe) en onze winterspreeuwen zijn afkomstig uit Scandinavië. En wist u,

waarom meesjes gewoon thuis kunnen blijven? Ze verleggen hun zomerdieet van insecten simpelweg naar zaden en daarom hangen ze als het kouder wordt zo enthousiast aan de pindanetjes in uw tuin, die ze in de zomer niet eens zien hangen.

Maar die speciale wintervogels dan, die blijven toch zeker wel? De ijsvogel en het winterkoninkje hebben weliswaar de naam, maar hun blijven betekent niet, dat ze tegen Koning Winter bestand zijn. Strengere winters kosten het leven aan vele ijsvogels, die hun voedsel, vis, vangen in stromend water. En ook die kleine stoere winterkoning overleeft strenge en/of langdurige vorst niet en kan dan in aantal enorm teruglopen.

Sommige soorten vogels hebben zich in de loop der jaren aangepast aan het leven in onze omgeving. De uitbreiding van het aantal halsbandparkieten in alle grote Europese steden is daarvan een voorbeeld. En om bij ons in de buurt te blijven: het enkele paar ganzen op de weide tussen het voormalige Zendingshuis en Het Zonneveld is in een paar jaar uitgegroeid tot een volk van circa 30 stuks, dat regelmatig luid gakkend in een voorbeeldige V-vorm laag over de Raadsheerenbuurt vliegt.

Oude vogels, nieuwe vogels, hun gaan en komen, symbolen voor de mens, symbolen voor ons allen.

Wie is toch die mevrouw?

Cor Kuyt

Warmonderweg 41

Op een mooie, "voor de tijd van het jaar", zwoele herfstavond, ging de bel. Een buurtbewoner, Ton Staphorst, verder voor mij nog bekend als de vader van Mira en Irene (schoolgenootjes van onze dochter Keja) stond voor mijn neus.

Leuk dacht ik, dit wordt een kennismaking met iemand, die je vaak groet maar eigenlijk niet goed kent. Dat bleek ook, want de reden, dat Ton bij mij aanbelde was een verzoek om als hoofd van Kindercentrum Krullevaar een stukje te schrijven. Ton wist blijkbaar niet, dat mijn afscheid als hoofd van Krullevaar al in 1998 heeft plaatsgevonden.

Ietwat beteuterd keek hij mij aan en vertelde nog dat het thema van de eerstvolgende Raadsherenbuurtkrant "Oud en Nieuw" zou zijn. Nog een paar weken van de Kerst verwijderd, leek het alsof er toch een fantastisch licht neerdaalde op de Warmonderweg en het idee werd geboren. Waarom niet Krullevaar vragen om iets over het heden te schrijven (*nieuw*)? Dan zou ik als medeoprichtster van het kindercentrum het *oude* beschrijven. Dat moet lukken, vonden wij.

Inmiddels heeft Krullevaar schriftelijk informatie gegeven aan Ton; niet de directie, maar hij schrijft dus het nieuwe nieuws en ik schrijf op dit moment mijn stukje en ga in mijn gedachten terug naar ~~Op~~ dat moment was ik hoofd van kindercentrum Peuterpalet; er was sinds kort een stichting in het leven geroepen, waaronder alle kinderdagverblijven en speelzalen in Leiden moesten vallen. Dit gebeurde onder groot protest van alle besturen van de halve en hele dagopvang. Door deze stichting (de C.O.K.L., Centrale Organisatie Kinderopvang Leiden) kregen besturen een werkopdrachtgeverschap en verloren daarbij hun zelfstandigheid als bestuurlijk werkgever.

Maar door deze ontwikkeling vonden er ook heel wat positieve veranderingen plaats. Bijvoorbeeld het feit, dat er bij vacatures eerst een interne procedure plaatsvond, voordat het in de krant kwam. Door deze interne procedure kreeg ik de kans om als eerste te solliciteren, naar de vacature van directeur van het nieuw op te richten kinderdagverblijf Krullevaar. Op dat moment wist ik niet, dat er eigenlijk al een kandidaat was. Toch werd ik aangenomen door het zittende bestuur. Dat waren Maarten van der Plas, Ineke Velthuisen, Ine Wiersma, Christien Kellenaeer en Ria Nieuwenhuis.

Op weg naar het sollicitatiegesprek kwam ik voor het eerst in mijn leven echt in de Raadsherenbuurt. Het oogde warm en vriendelijk; een stel kinderen liep gezellig even met me mee, zich afvragend wat de reden van mijn bezoek aan hun buurt was (ik had hen gevraagd naar de straat waar ik moest zijn).

Inmiddels woon ik zelf in deze geweldige, mooie, groene buurt. (vooralsnog bedankt Maarten, zonder jouw geweldige tip was dat zeker niet gelukt).

Nog even terug naar de geschiedenis van Krullevaar; voor mij was het een uitdaging om samen met het bestuur verder gestalte te geven aan dit prachtige project. Het bestuur was ook al jaren verantwoordelijk voor het "'t Vogelnest" en door hun initiatief hadden ze het voor elkaar gekregen om kinderopvang voor de hele dag in de Raadsherenbuurt te verwezenlijken.

Voordat we definitief in Krullevaar startten hebben we nog tweeënhalfjaar op een andere plek gebivakkeerd ver weg van de buurt; maar de behoefte om te starten was groot.

Die tijd in de Kooilaan was fantastisch; m'n kantoortje had ik thuis (ik woonde nog in de Ververstraat). Daar namen we 8

nieuwe leidsters aan en het pand aan de Kooilaan werd voor 80.000 gulden verbouwd. Toen dat eenmaal klaar was, konden we gaan inrichten en vanaf dat moment druppelden de nieuwe kindertjes binnen. Na ruim een jaar moesten we uit dit pand, het werd afgebroken voor nieuwbouw. Vervolgens zijn we nog voor anderhalfjaar naar de St. Ursulasteeg vertrokken (verbouwingskosten 50.000 gulden). Na tweeënhalfjaar pionieren konden we eindelijk naar ons eigen verblijf Kindercentrum Krullebaar aan de Antonie Duycklaan (verbouwingskosten VEEL!) Het zag er fantastisch uit. Sjoerd Kooistra (de architect) had geweldig z'n best gedaan, evenals de vele ouders die hadden meegewerkt bv. met: gordijnen naaien, verven, verhuizen en het geweldige, ongelooflijk mooie zelf ontworpen klimhuis in de grote speelhal.

Daar heb ik zes fantastische jaren gehad en ik ben ook niet weggegaan omdat het niet leuk meer was. In 1998 werd ik door de directeur van de C.O.K.L. (inmiddels omgedoopt in het modieuze "Be - 4 - kids") gevraagd om op een ander kindercentrum te gaan werken, waar iemand met veel er-

varing nodig was. Het was een aanbod, dat ik eigenlijk liever niet had gekregen. Het leek alsof ik mijn eigen kind in de steek moest laten. Dat hoorde ik trouwens heel vaak bij mijn ongelooflijk geweldige afscheid.

Iets wat je opbouwt; waar je van houdt, waar je elk steentje van kent, waar je met leuke leidsters, ouders en kinderen te maken hebt (trouwens de adjunct niet te vergeten), om dat achter te laten, daar heb ik wel een traantje om gelaten. Maar de uitdaging om bij een ander kindercentrum een nieuwe start te maken was toch wel aantrekkelijk en voor dat desbetreffende kindercentrum een bittere noodzaak. Ik heb er nooit spijt van gehad.

Als ik nu langs Krullebaar loop, dan hou ik nog van dat gebouw en voel ik mij toch nog een beetje de grootmoeder van dit centrum. Kinderen en leidsters kijken mij dan aan (zij weten niet wie ik ben) zien die blik, waarmee ik naar ze kijk en denken misschien: WIE IS TOCH DIE MEVROUW.....?

De Krullebaar

Ton Staphorst

Op de hoek van de Van Beuningenlaan en de Anthonie Duycklaan is De Krullebaar gevestigd, een opvangcentrum voor kinderen. Ik kom er vaak langs. Het ziet er gezellig uit, spelende kinderen, enthousiaste beleidsters (heeft de emancipatie hier niet toegeslagen?). Meer dan eens zie ik een groepje kinderen onder begeleiding de Leidse Hout intrekken, onmiskenbaar allen Krullevaarders. Ooit was in het gebouw van de Krullebaar de onderbouw van de Leidse Houtschool ondergebracht. Zeker toen Woutertje Pieterse nog niet bestond ging menig buurtkind daar naar school. Ik kan me nog herinneren dat de buurtvereniging een aantal keren een tentoonstelling met kunst uit de buurt organiseerde.

Af en toe zie ik op de speelplaats blikjes en ander zwerfafval liggen; dat kan erop duiden dat de Krullebaar een nevenfunctie heeft, het dienen als hangplek voor post-basisschool leerlingen. De leiding van de Krullebaar zegt last te hebben van vandalisme. Als u iets verdachts hoort of ziet, waarschuwt u dan de politie of de leiding van de Krullebaar.

leerlingen. De leiding van de Krullebaar zegt last te hebben van vandalisme. Als u iets verdachts hoort of ziet, waarschuwt u dan de politie of de leiding van de Krullebaar.

Nu dan de Krullebaar. Krullebaar is de naam van een van de vele vestigingen van de stichting B4KIDS. B4KIDS heeft 24 kindercentra voor kinderdagopvang, 16 kindercentra voor buitenschoolse opvang, 34 peuterspeelzalen en een gastouderbureau. Een aantal vestigingen bevindt zich in bedrijven, onder meer in het LUMC.

Bij B4KIDS werken in totaal 650 medewerkers. De organisatie verzorgt samen met het ROC een verkorte, praktijkgerichte opleiding, een kweekschool voor groepsleidsters.

Uit het vorenstaande blijkt dat B4KIDS diverse vormen van kinderopvang kent. De kinderdagopvang is tot maximaal 10 uur per dag, gedurende 5 werkdagen en kan eventueel nog worden verlengd; de peuterspeelzaal is voor kinderen van 3 tot 4 jaar gedurende 5 uur op werkdagen; de buitenschoolse opvang dient uiteraard om de periode vanaf het einde van de schooldag tot het einde van de werkdag te overbruggen. Tot slot de gastouderopvang; dit houdt de bemiddeling in naar de opvang bij een ouder thuis.

B4KIDS is een groot bedrijf dat werkt vanuit een bepaalde visie op de opvoeding van kinderen. Als ik de brochures lees, dan komt de filosofie "veilig op avontuur" goed uit de verf. Kinderen worden gestimuleerd de wereld te verkennen en hun horizon te verruimen, vanuit een veilige basis. De kinderen worden aangespoord uitdagingen aan te gaan, horend bij hun leeftijd, en daarvoor verantwoordelijkheid te nemen.

Dat klinkt natuurlijk allemaal logisch en vanzelfsprekend, maar ook erg theoretisch; de praktijk zegt vaak meer. Mijn kinderen gaan allang naar het voortgezet onderwijs en toen zij klein waren bestond de Krullebaar nog niet; uit eigen ervaring kan ik dus niet putten. Toevallig hoorde ik dat mijn buurjongetje Niels naar Krullebaar gaat. Hij heeft het erg naar zijn zin en gaat meerdere dagen per week naar "school". Voor het overige put ik uit het beschikbaar gestelde informatiemateriaal en noem een aantal praktijkvoorbeelden.

In een aantal centra is van elk kind een foto aanwezig. Bij binnenkomst lopen de kinderen alle foto's langs om te kijken of iedereen er is. Als een kind ziek is of om een andere reden niet aanwezig is, besteedt de groep aandacht aan hem of haar door even stil te staan bij de reden van afwezigheid. Zo wordt het groepsproces bevorderd.

Een ander voorbeeld. Een klein jongetje in de babygroep vindt het gebeuren wel erg spannend. Hij wil wel deel uitmaken van het groepsproces, maar dan vanaf een veilige afstand. Met een grote knuffel trekt hij zich terug onder een bedje en aanschouwt de omgeving.

Bij dit voorbeeld moet ik denken aan onze kat Sjimmie die zich verdekt opstelt achter een struik om te kijken wat zich voltrekt op het kattentoneel rond de rhododendron. Misschien komt de vergelijking bij me op door het overal hoorbare kattenconcert dat sterk doet denken aan het geluid van krijsende baby's.

Ik ben benieuwd hoe de gezamenlijke maaltijd eruit ziet. De folder licht een tipje van de sluier op. De kinderen worden gestimuleerd om alles zelf te doen, dus krijgen zij een "mes" om brood of cracker mee te besmeren. Ik ben benieuwd waar meer beleg zit: op het brood of op de toet.

Ik kan natuurlijk zelf nog veel meer bedenken, maar het is natuurlijk veel aardiger als u uw ervaringen met de Krullebaar op schrift stelt, dat is de echte praktijk. Misschien hebben sommigen ook ervaring met de vestiging van B4KIDS in het LUMC. Deelt uw ervaring met buurtgenoten en stuur uw reactie naar de redactie van de Raadsheer.

't Bruggetje

Els Roelofs

"Een particuliere kinderopvang die al jaren bestaat in onze buurt is de peuterspeelzaal "t Bruggetje" van Nelleke Burger. Het is allemaal begonnen toen Nelleke van haar 3e kind in verwachting was. Zij komt uit het onderwijs en was hoofd van een kleuterschool. Maar met het 3e kind op komst was dit niet meer te combineren en wilde zij fulltime moeder worden. Beide buurvrouwen waren ook zwanger en het idee werd geboren dat Nelleke voor al het kroost zou gaan zorgen zodat beide buurvrouwen konden blijven werken. Zo werd zij 'buurtmoeder', alle 'oppas'kinderen leef-

den met het gezin mee. Toen al die kinderen groter werden is Nelleke in 1990 als peuterspeelzaal verder gegaan. Op een ochtend zijn er tot 8 peuters, er zijn tijden geweest van zelfs meer. Op dit moment zijn er vaak 4 kinderen, dus er is nog plaats.

Zelf vertelt zij enthousiast over de speelzaal: "Heel gezellig en huiselijk, en ook exclusief." Er wordt veel gedanst en gezongen en natuurlijk gespeeld, onder andere vrijwel elke dag op het kleuterspeelpleintje van de Leidse Houtschool. De leerkrachten daar kent zij al jaren.

't Bruggetje, Nelleke Burger, Rijnsburgerweg 105, tel (071) 5155228

Verdere kinderopvang is onder ander te vinden via de Gemeente informatiegids (ook digitaal via www.Leiden.nl) Naast bovengenoemde mogelijkheden bv:

Kinderdagverblijf Babydrome, Boerhaavelaan

Oikidokids, Pimmetje, en Sterre, op de Rijnsburgerweg (verschillende nrs)

Buitenschoolse opvang

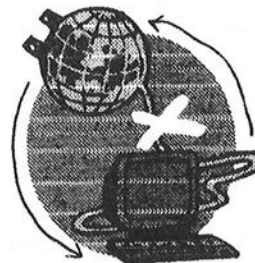
Beetle, Boerhaavelaan en De Buren, Kagerstraat

Peuterspeelzaal Peuterspeelzaal Juliana, Gevers Deytsstraat te Oegstgeest. Een van de vier peuterspeelzalen van de Stichting Kinderspeelzalen Oegstgeest.

Raadsherenbuurt aangesloten bij Wireless Leiden

Arnoud Visser

Fagelstraat 45

WiFi is een techniek waarbij een draadloze verbinding tussen de computers tot stand komt met behulp van radiogolven. WiFi is allereerst ontwikkeld voor gebruik binnenshuis zoals kantoren, opslagloodsen, bibliotheken en hotels, maar buiten werkt het net zo goed (zelfs beter). Als er een basisstation, een zogenaamde "hotspot", in de buurt is, kan elke pc of laptop met het netwerk verbinding maken.

De stichting 'Wireless Leiden' heeft de ambitie om een WiFi-netwerk voor Leiden te bouwen: een basisstation voor elke buurt. Niet-commercieel, wel toegankelijk voor iedereen (ook bedrijven) en gedragen door de deelnemers. Wireless Leiden is dan ook voortdurend op zoek naar hoge gebouwen. Oorspronkelijk is Wireless Leiden begonnen met een netwerk in de binnenstad (rond de Hooglandse kerk). Echter, al snel is het netwerk richting onze wijk gegroeid (met antennes op het Gorlaeus laboratorium en op de Rabobank aan de Schipholweg). En

sinds kort is onze buurt ook aangesloten op het netwerk, doordat het Asielzoekerscentrum haar dak voor dit initiatief heeft opengesteld.

Het basisstation heeft als doel dekking te verzorgen voor o.a. de scholen in het gebied tussen de Rijnsburgerweg en de Oegstgeesterweg. Het basisstation is financieel mogelijk gemaakt door de Directie Cultuur en Educatie van de gemeente Leiden.

Er zijn vier antennes op het dak van het Asielzoekerscentrum geplaatst, op elke zijde van de schoorsteen één:

zuidwest, richting Gorlaeus

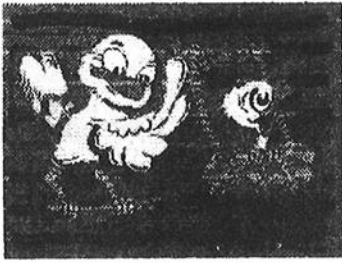
zuidoost, richting Rabobank

noordoost: richting Leidse Houtschool en de Merenwijk, neerwaarts gericht.

noordwest: richting Oegstgeest

Aan het einde van de Fagelstraat kun je met een normale laptop nog net contact maken met het Asielzoekerscentrum, alleen niet door de ramen heen. De verbinding heeft dan een snelheid van 11 Mbps. Dat is minimaal 10 keer sneller dan ADSL. Dit is primair bedoeld als een verbinding met de andere computers in Leiden (denk bijvoorbeeld aan computer-spelletjes met meerdere deelnemers), en niet zo zeer een verbinding met computers op een willekeurige plek op de aarde (het internet). Die verbinding met internet is er pas als één van de Leidse computers zijn verbinding met het internet zou gaan delen met de andere Leidse computers. Internet-provider Demon heeft nu zo'n toegangspoort naar het internet beschikbaar gesteld aan de stichting (proxy.wleiden.net:3128). Dus, nu kunnen we echt genieten van een snelle draadloze verbinding met het internet in de achtertuin.

Meer info: <http://www.wirelessleiden.nl/>

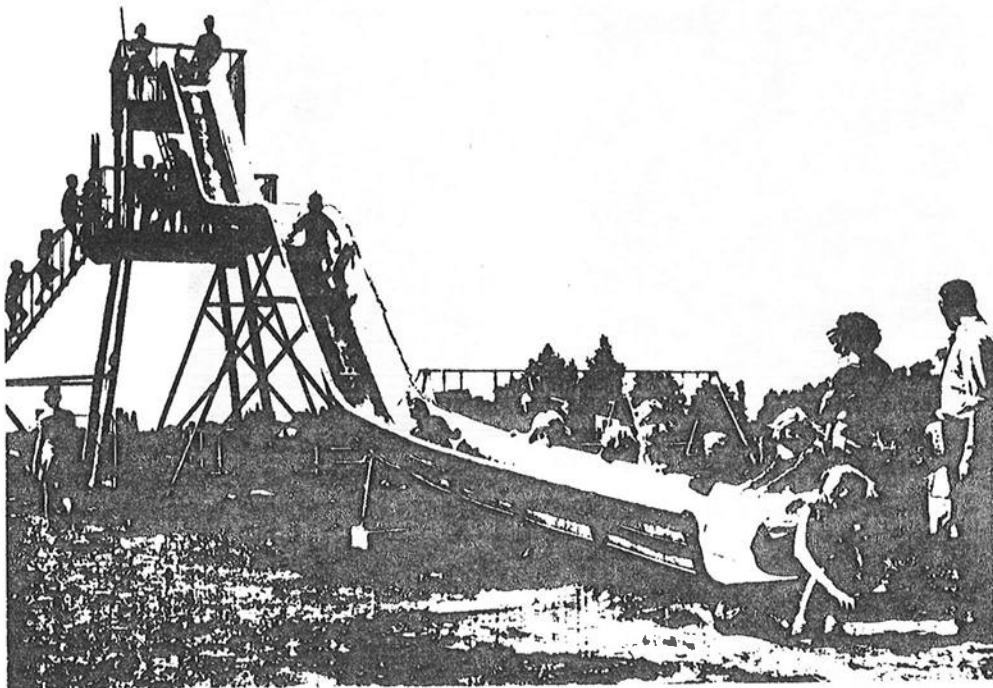

De speeltuin in de Vogelwijk

Een stukje uit de oude doos, nl De Raadsheer uit juli 1991

Tineke van Beers

Speeltuinvereniging 'De Vogelenwijk' is opgericht op 22 mei 1946. Niet van alle oprichters destijds kon de naam worden achterhaald, maar er was in elk geval een zekere heer Brand, destijds woonachtig in de Vogelwijk, bij betrokken. In de eerste jaren na de oorlog was er veel behoefte aan het opbouwen van sociale activiteiten en werden er veel clubs met diverse doelstellingen gesticht; de speeltuinvereniging was er daar één van. In de eerste jaren werd er veel gedaan aan vakantie-activiteiten. De mensen gingen nog sporadisch 'op vakantie', men bleef thuis maar er was toch behoefte aan vertier. Zo werden er ook 'uitjes' georganiseerd.

Een paar dagen voor de officiële opening van de glijbaan stond deze foto in de Nieuwe Leidse Courant.

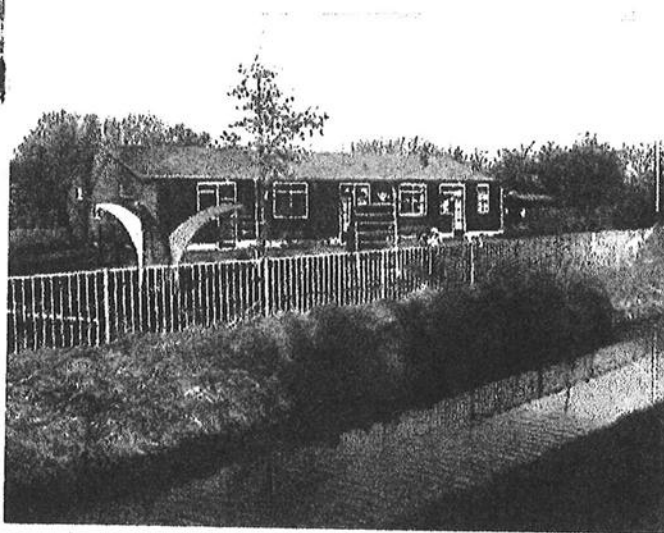
Van de speelwerktuigen uit die tijd bestaat er niet één meer: alles is al eens vervangen. Op oude foto's is te zien dat het markante toegangshek er toen ook al was. Het gebouwtje dat nu wordt gebruikt voor opslag was toen het verblijf voor de speeltuinbeheerder, er zat een soort loket in. Het huidige clubgebouw is gebouwd bij het dertigjarig bestaan, vijftien (red. nu 27) jaar geleden dus, en vijf (17) jaar geleden ingrijpend gerenoveerd. Het kent behalve de speeltuinvereniging nog een aantal vaste gebruikers, waaronder natuurlijk kinderdagverblijf 'Het Vogelnest', en balletschool Wendy Longdon, maar ook een disco voor dove jongeren en een yoga-club.

Alle werkzaamheden in de speeltuin worden verricht door het bestuur met hulp van vrijwilligers. Zo heeft men nog niet zo lang geleden achter het clubgebouw een sportveldje aangelegd voor de wat oudere jeugd. Ter gelegenheid van het 45-jarig bestaan is men overgegaan tot de aanschaf van een fantastisch futuristisch klimrek dat menig kind veel plezier en menig ouder kippevel bezorgt.

Tot zover de situatie van 1991 (en daarvoor).

De speeltuin nu:

Speeltuin "Vogelenwijk" is een prachtige groene speeltuin, gelegen aan de rand van Leiden, op de grens met Oegstgeest. Hier kunnen de kinderen naar hartelust ravotten. Er zijn vele toestellen, een multifunctioneel speelveld (basketbal, volleybal e.d.) en een groot grasveld waarop ook het jaarlijkse top-evenement 'het kampeerweekend' plaats vindt.

Het hele jaar door worden er allerlei activiteiten georganiseerd. Zoals knutselen op woensdagmiddag of theaternmiddagen/kledingbeurzen/culturele middagen enz. in het weekend. Zie ook de kalender op www.Vogelwijk.nl. De kalender van december is hieronder afgedrukt. De toegang is altijd gratis.

De speeltuin is geopend:
maandag t/m vrijdag van 13.15 uur tot 17.00 uur.
zaterdag van 12.00 tot 17.00 uur.

Bij Els in de speeltuin liggen altijd inschrijfformulieren klaar. De kosten verbonden aan een lidmaatschap voor een jaar zijn 17,50 Euro per gezin voor bewoners van de Vogelwijk en de Raadsherenbuurt.

Tevens zijn gevestigd in het gebouw van de speeltuin kinderfysiotherapiepraktijk Cecile Röst, en kinderopvang 'De Nachtegaal' op maandag-, dinsdag- en donderdagochtend. Er is een cursus tangolessen, een tekencursus van Kids Kreatief en er wordt geklaverjast.

DATUM	TIJD	LOCATIE	DECEMBER 2003
Woensdag 3 december	14:00 - 16:00	Speeltuin	Sinterklaasfeest
Vrijdag 19 december:	20:30	Speeltuin	Klaverjassen
Zaterdag 20 december	14:00 - 16:00	Speeltuin	Kerststukjes maken en Kerstspulletjesmarkt
Zondag 21 december	14:00 - 16:00	Speeltuin	Culturele middag in de speeltuin

Gevonden Voorwerpen

Rita de Coursey
Fagelstraat 39

In de enkele jaren tijd dat mijn naam in de Raadsheer staat als contactpersoon voor Gevonden Voorwerpen ben ik zeg maar twee keer per jaar daarvoor benaderd. Een succesje was, dat ik een keer op een buurtfeest de spullen die overgebleven waren van het vorige buurtfeest voor een deel kon laten verenigen met de eigenaren ervan.

Echter, de normale gang van zaken is zo: iemand brengt een gevonden voorwerp langs, of meldt telefonisch dat er één is, en ik zet dat in de volgende Raadsheer, zo van: "WIE MIST EEN RODE KINDERJAS MAAT 110".

Vervolgens wordt daar dus niet op gereageerd, en na een half jaar breng ik de jas naar de container op de Johan de Wittstraat. Twee nogal gammele witte klapstoelen van plastic, die overgebleven zijn van een Drie Oktober jaren geleden (waarvan ook niet op de oproep is gereageerd) staan nog steeds bij mij in de schuur en worden elk jaar bij Drie Oktober in de straat gebruikt!

Eens in de drie jaar, schat ik, wordt ik gebeld door iemand die iets verloren heeft. Ik schrijf dat op, voor het geval het object een keer gevonden wordt, maar waarschuw de beller dat de kans zeer klein is, en dat ze in ieder geval niet moeten aarzelen om het bij de politie in Oegstgeest en Leiden ook te proberen.

En tegenwoordig kunnen we het Prikbord van de website ook gebruiken:
www.raadsherenbuurt.nl

SCHAATSPRET!

Annick Buijsen

Graag wil ik iets kwijt over onze ijshal in de Vondellaan en daaraan verbonden schaatspret.

Stichting IJshal wordt bedreigd in zijn voortbestaan. De ijshal draait momenteel zonder subsidie van de gemeente Leiden. Elk jaar proberen ze subsidie te krijgen maar vooralsnog zonder resultaat.

Als ze geen subsidie krijgen zullen ze hoogstwaarschijnlijk hun deuren moeten sluiten in 2008 en dat zou zo jammer zijn. De schaatsleraren en leraressen doen al heel veel vrijwilligerswerk (een extra paar handen zijn meer dan welkom!) Kom eens kijken of probeer eens een les. Help de ijsbaan haar deuren open te houden!

WIST U DAT!

- Wij een 200m schaatsbaan hebben en dat dat veel gezelliger schaatst dan een 400m baan.
- Dat er schaatsles is op elke maandag, woensdag vrijdagochtend van 09.15 tot 10.15 en elke dinsdagmiddag van 13.45 tot 14.45. (niet voor kinderen)
- Dat dat inlooplessen zijn zodat u elke week opnieuw kunt kiezen welke dag u het beste uitkomt.
- Dat u per keer betaalt, of een 5 rittenkaart 16 euro, 10 ritten 30 euro, en 20 ritten 55 euro.
- Dat u voor een les (bij goed opgeleide schaatsleraren) maar 3 euro betaalt.
- Dat als u ook een paar keer niet kunt komen de eerstvolgende les weer met open armen verwelkomd wordt
- Dat ongeacht uw leeftijd zij uw zullen helpen om te leren schaatsen op noren
- Dat er per lesuur op 4 a 5 verschillende niveaus lesgegeven wordt van beginner tot vergevorderd
- Dat er ontzettend veel gelachen wordt met elkaar.
- Er voor kinderen shorttrack schaatsen is op zaterdag morgen om 11.15 en dat dit heel goed is om op noren te leren schaatsen voor kinderen. (en nee dit gaat niet loeihard)
- En dat u voor dit alles geen lid hoeft te zijn van een ijsvereniging.
- Er op zondagmorgen ook gezinsschaatsen is voor 2 euro p.p
- En dat dit nog maar een klein gedeelte is van alles wat er georganiseerd wordt

Voor meer informatie

Annick Buijsen, tel 5156858

of: IJshal Leiden, tel 5769344

In memoriam: B.C. Damsteegt

Gijsbert van Es

Met vele buurtgenoten namen wij op vrijdag 31 oktober j.l. in crematorium Rhijnhof afscheid van B.C. Damsteegt (88), overleden op zondag 26 oktober in zijn woning aan de Fagelstraat 44. De afscheidsbijeenkomst heeft op ons diepe indruk gemaakt: in het besef dat wij een markante buurtgenoot zullen missen, wat ten volle tot ons door-drong bij warme woorden en prachtige muziek die in Rhijnhof klonken.

De naam prof.dr. B.C. Damsteegt, Neerlandicus, was mij al bekend toen ik 1992 in de Fagelstraat kwam wonen. Zijn naam viel wel eens in gesprekken met Neerlandici die ik begin jaren tachtig met regelmaat sprak als redacteur van het universitaire weekblad Mare.

In mijn eerste jaren in de Fagelstraat groette ik prof. Damsteegt als ik hem op straat tegenkwam, maar tot een 'buurtpraatje' kwam het niet. Totdat hij mij een keer opbelde met een vraag naar aanleiding van een artikel in NRC Handelsblad, de krant waarvoor ik werk en die hij dagelijks intensief las. Nadien spraken wij elkaar wel vaker en vrijwel altijd over een taalkundige of historische

kwestie. In een gesprek met prof. Dam-

steegt kon je een inleiding over 'mooi weer vandaag' heel makkelijk overslaan.

Prof.dr. B.C. Damsteegt was lector en hoogleraar aan de Universiteit Leiden van 1969 tot 1980. Zijn proefschrift uit 1942, 'Spiegel der Zeevaart', over historische namen van plaatsen op oude zeekaarten, werd in 2001 opnieuw uitgegeven door de Koninklijke Akademie van Wetenschappen.

Enige tijd geleden hoorde ik dat hij ziek was. Ik belde aan om naar hem te informeren. In de huiskamer vertelde hij kort en precies over diagnose en sombere vooruitzichten, om daarna meteen weer vol belangstelling over andere zaken van gedachten te wisselen. Weer thuisgekomen ging ongeveer een kwartier later de telefoon. Het was prof. Damsteegt. Hij zei: "Ik stel voor dat wij elkaar voortaan tutoyeren, dat je mij Kees noemt en mijn vrouw heet Willeke." Dit heeft mij ontroerd. Het komt, denk ik, zelden voor dat iemand op deze hoge leeftijd op zo'n hoffelijke wijze met een 'jongmens' vriendschap sluit.

Het is niet mijn enige bijzondere herinnering aan Kees Damsteegt. Een half jaar geleden vertelde hij mij dat hij in 1936 (!) een recensie van een boek had geschreven voor de *Nieuwe Rotterdamse Courant* en dat hij dit knipsel was kwijtgeraakt. Enkele dagen later kon ik hem dit stukje weer geven, dankzij vlijtig speurwerk van een collega-documentalist op de krant. Dit ontroerde hem en deed mij goed.

Afgelopen augustus belde Kees mij op, inmiddels zeer verzwakt en vermoeid, omdat hij nog een enkele gedachte met

omdat hij nog een enkele gedachte met mij wilde delen. Het betrof de historische duiding van de 18-de eeuwse patriot Joan Derk van der Cappelen tot den Pol ('Aan het volk van Nederland'), aan wie ik een passage had gewijd in een Nederlands- historisch boekje dat ik enkele jaren geleden had geschreven en waarvan ik Kees een exemplaar had gegeven. Hij vertelde mij dat hij als student, bijna zeventig jaar geleden, ook wel eens over deze Joan Derk had geschreven en dat zijn hoogleraar Colenbrander hem om dit werk had gekapiteld. "Het doet me deugd", zei Kees me,

"dat jij dezelfde visie op deze patriot geeft als ik als jong student heb gedaan". Waarmee hij bijna driekwart eeuw later zijn oude leermeester nog postuum van repliek kon dienen.

Dit zijn enkele persoonlijke herinneringen aan Kees Damsteegt die ik zal blijven koesteren. Met velen heeft hij gedurende zijn lange leven een band gekregen en onderhouden. Ik vind het een voorrecht dat ik een van hen mocht zijn. Het doet mij beseffen hoe groot het verlies en het gemis moet zijn voor zijn vrouw Willeke, die hem thuis zo toegewijd heeft verzorgd.

In memoriam: dhr. W. Nagel

Op 20 november j.l. is onze oudste buurtgenoot meneer Wessel Nagel op 97-jarige leeftijd overleden.

Ruim 2 jaar na het overlijden van zijn lieve vrouw Zus, is de heer Nagel na een ziekbed van een aantal weken vredig ingeslapen in het bijzijn van zijn kinderen.

De heer Nagel was oud, maar tegelijkertijd ook niet. Hij was zeer geïnteresseerd in de dingen, die kinderen bezig houden. Hij kon van veel genieten: natuur, muziek en techniek.

Over de oorlog kon hij geweldig vertellen, zonder daarvoor direct als held op te treden. Toch was hij er wel één. Wat kon hij ook genieten van z'n vakanties op de Veluwe en in Diepenheim.

De laatste tijd zagen we meneer Nagel op z'n zgn. scootmobiel door de straat rijden, weliswaar onder begeleiding, maar toch een teken van doorzettingsvermogen.

Zijn dochter Nel heeft hem jaren verzorgd en verpleegd. Wij hebben daar de diepste bewondering voor.

Tijdens de prachtige begrafenis werd zij op een fantastische manier toegesproken door de dominee. Nel, je bent een kanjer. Veel energie toegewenst in je 'nieuwe' leven.

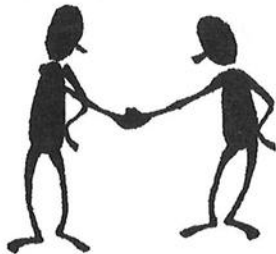
Buurtgenoten.

Kom eens langs op www.raadsherenbuurt.nl

Zoals u heeft kunnen lezen zijn er vele foto's van St. Maarten te bekijken op de website. U kunt ze daar ook downloaden.

In de toekomst zal ook van andere gebeurtenissen in de buurt fotomateriaal op de website te vinden zijn. Verder worden er voorbereidingen getroffen om de website een face-lift te geven.

Nieuwe bewoners /Verhuisd

'Op 2 augustus zijn wij, Anne van den Bos, Liesbeth Verhage, Stijn (december 2001) en Tibbe (juni 2003) verhuisd van ons appartement in Amsterdam naar de Johan de Wittstraat 24. Heerlijk na al die trappen nu een tuin en de ruimte!

Natuurlijk moeten we wel even wennen aan Leiden na al die jaren Amsterdam, maar tot nu toe bevalt de buurt erg goed. Anne werkt als arts-assistent psychiatrie in het LUMC en Liesbeth als adviseur planstudies bij het ministerie van Verkeer en Waterstaat. Stijn en Tibbe spelen 2 dagen per week bij kinderdagverblijf de Krullebaar.'

Twee Boxen

Sinds half oktober wonen wij, Harry en Laura Platte, op de Johan de Wittstraat 57. "Het huis met het gedicht" en nu ook het huis met twee boxen voor de ramen. De directe aanleiding voor de verhuizing is n.l. de geboorte van onze tweeling Wout en Bram in mei j.l. Ons appartement op twee hoog in Amsterdam werd toch echt te klein en onhandig met deze gezinsuitbreiding.

Nu is het heerlijk toeven op de Johan de Witt met een eigen tuin, het Leidsche Hout en opa en oma in de buurt. En natuurlijk zijn we als een blok gevallen voor de sfeer die deze buurt uitstraalt. We werken nog wel in Amsterdam, Harry als manager Strategie en Innovatie bij een woningcorporatie en Laura als officemanager bij een internationale stichting voor de volkshuisvesting. Gelukkig is het station dichtbij!

NB: als u bepaalde straten altijd mist in deze rubriek: dat zijn de straten die wij als redactie niet in de gaten hebben (meestal richting Houtkwartier). Dus als er ergens nieuwe bewoners zijn gekomen: wij houden ons aanbevolen!

Geboren

Op vrijdag 21 november is Thomas geboren, zoon van Reinoud Veenhof en Marian Klamer, broertje van Rienje en Jan, Fagelstraat 2.

Overleden

Op 26 oktober is dhr. Damsteegt overleden op de leeftijd van 88 jaar. Hij woonde op Fagelstraat 44.

En wat hij vorig jaar toonde tijdens een interview in de Raadsheer, zijn enorme bescheidenheid, kwam ook tot uiting in zijn wens om eventuele bloemen bij de crematie 'besccheiden' te houden.

Op 20 november is na een ziekbed van enkele weken dhr. W. Nagel overleden.

Hij woonde vanaf de dertiger jaren met zijn gezin op Fagelstraat 33 en bereikte de leeftijd van 97 jaar. Een veelzijdig man. Hij was o.a. organist in de Lutherse kerk in Den Haag. Met hem is de oudste bewoner van onze buurt heengegaan.

PRIKBORD

De enquetes over een **multifunctioneel zorgcentrum** druppelen nog steeds binnen. Als u deze nog wil inleveren kunt u dat in deze maand nog doen. Per adres Van Ledenberchstraat 4.

Tot nu toe zijn er 37 enquetes binnengekomen. In een volgende Raadsheer wordt hier op teruggekomen.

*De redactie wenst u
en een heel goed*

*prettige feestdagen
nieuw jaar!*

Inhoud

Van de redactie *blz 2*
Van het bestuur; de Raadsherenbuurt: ooit
Oegstgeester grondgebied *blz 3*
Estafette-column *blz 5*
Oude en nieuwe bomen *blz 6*
Nieuwe bezorgers van de Raadsheer *blz 7*
Hutspot 2003 *blz 8*
St Maarten; Liedjes uit de oude doos *blz 9*
11 november is de dag *blz 10*
Lichtjes in het donker *blz 11*
Fagelstraat buffet: een gezellige avond *blz 12*
Sinterklaas *blz 13*
De familie Heringa aan het woord *blz 14*
Herrie in de achtertuin *blz 16*

Gedicht; OPA *blz 17*
Doen vogels ook aan Oud en Nieuw? *Blz 18*
Wie is toch die mevrouw? *blz 19*
De Krullebaar *blz 20*
't Bruggetje *blz 22*
Raadsherenbrt aangesloten bij Wireless Leiden *blz 16*
De speeltuin in de Vogelwijk *blz 24*
Gevonden voorwerpen *blz 26*
Schaatspret *blz 27*
In memoriam: B.C. Damsteegt *blz 28*
In memoriam: dhr. W. Nagel *blz 29*
Kom eens langs ... ; Nieuwe bewoners *blz 30*
Prikbord *blz 32*

CAFÉ-RESTAURANT

DE LEIDSE HOUT

Iedere dag geopend vanaf 9.00 uur
het hele jaar!

Ook geschikt voor
feesten, recepties,
verjaardagen, jubilea
enz.

Houtlaan 100 2334 CL Leiden

071-5153476